

SÖZİ MANYSY BILEN ÖWRENELIŇ!

«TOWŞANA DOGDUK DEPE»

Her bir göçme manyly jümläniň aňyrsynda durmuş hakykaty ýatýar. Bu nakylda hem janly tebigatdan mysal alnan.

Haýwanat dünjäsinden belli bolşy ýaly, towşan ýasaýan mesgenini üýtgetmeýän oturymly jandar bolup, nirede, haýsy şertde doglan bolsa, ömrüni şol ýerde hem ötürýär. Ýaşulalaryň gürřüň bermegine görä, gezim edip ýören wagtyň towşan hinine, ol ýerde-de bir towşana gabat gelseň, gidip arkaýyn aw gurallaryň alyp gelip bilersiň. Bu janawar awlanjagyny

bilse-de, dogduk depesinden daş gitmez. Türkmen halky towşanyň bu häsiyetinden ugur alyp, ýaş nesilde watançylyk ruhuny terbiýeleýär.

Watan we onuň mukaddesligi baradaky düşünceler edebi eserleriň aglabasynda duş gelýär. Ynsan üçin onuň öz dogduk mekanyndan eziz ýurt ýok. Bu barada türkmeniň beýik şahyry Magtymguly Pyragy şeýle belleýär:

**Eşit, adam, doğan ilden
Gaýry mähriban ýurt bolmaz.**

«DOST – DOSTUŇ AÝNASY»

Ata-babalarymyzyň adamy tanamak we dostluk bilen bagla- nyşkly döreden bu nakylynda adam häsiýeti hakynda gürrüň edilýär. Birini tanamakçy bol- saňyz, ilki bilen onuň dostunyň kimdigini bilmeli. Sebäbi dostluk köp babatda meňzeş häsiýetle- riň arasynda guralyp, biri-birine täsirini ýetirýär. Muňa ugurdaş manyda «Gawun gawundan reň alar, reň almasa – heň alar» diýen

nakyly mysal getirmek bolar. Aýna adamyň daş keşbini görkezýän esbap bolup, bu nakyl- da dostlukly gatnaşykda bolan adamlaryň biri-biriniň häsiýetini, edep-terbiýesini görkezýändigi beýan edilýär. Şol sebäpli dost tutunanyňyzda şahsy bähbitle- re däl-de, dostlaşjak adamyňzyň gylyk-häsiýetine we endigi- ne serediň! Sebäbi dostuňyz sizi suratlandyrýan «aýnadyr».

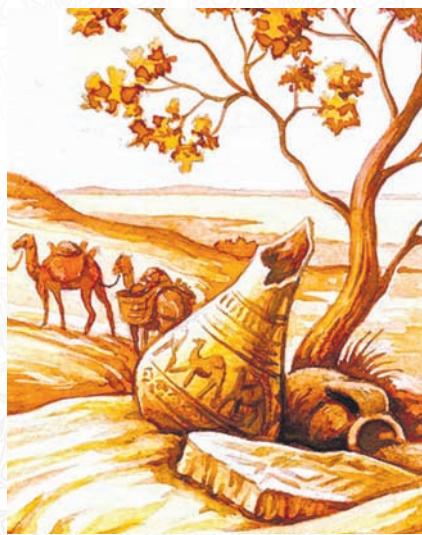

«ALKYŞ – GYZYLDAN GYMMAT»

Durmuşy temada döredilen pähimleriň biri bolan bu nakylda atababalarymyz birine kömek etmegiň, ýagny haýyrly bir iş etmegiň altyndan gymmatdygyny ündeýär. Birine ýardam bermegiň netijesinde ondan pula däl-de, ýağşy dilege, minnetdarlyga garaşmalydygy beýan edilýär. Pul wagtlauýyn maddy serişde bolup, alkyş ynsanlyk mertebesini beýgeldýär, adamyň at-abraúyng il içine ýaýýär. Türkmen diliniň düşündirişli sözlüğinde «Alkyş – biriniň eden ýağşylygyna,

adamkärçilikli hereketine gaýtargy hökmünde aýdylýan oňat dileg, ýagşy niýet» diýlip kesgitleme berilýär. Bu nakyla ugurdaş äheňde «Ýagyş bilen ýer gögär, alkyş bilen är gögär» pähimi mysal getirmek bolar. Türkmen halk döredijiliginde we ýazuwly edebiýatynda hem alkyş bilen bagly birnäçe terbiýecilik ähmiýetli jümlədir şygır setirleri bar. Alkyşlı sözler adamyň ömrüne ömür, bereketine bereket goşýär. Alkyşlı adamyň işi ugruna boluberýär.

«AZ GÜRLÈ, UZ GÜRLÈ»

Terbiýeçilik ähmiýetli bu nakyl dil bilen, ýagny sözleýiş medeniýeti bilen baglanyşkly döredilipdir. Bu nakylyň üsti bilen köpçülük ýerinde, märekede köp gürlemeli däldigi, artykmaç sözlemegiň adamyň mertebesini peseldýändigi aýdylýar. Ata-babalarymız çagalara sözleri ýerli ýerine goýup, dürs we many-mazmunly geplemegi öwredipdirler. Dile çeper, suhangöý adamlaryň gürrüňlerini diňledipdirler hem-de çeper kitaplary, nusgawy goşgularы okadypdyrlar. Şeýdip çagalar dil baýlygyny artdyrıp, özlerine gerek sapagy alypdyrlar.

Bu nakyla ugurdaş manyda «Gepiň azy ýagşy, aşyň - duzy», «Geplemesini ba-

şarmadyk märeke bozar», «Agzy gepden boşamaz, sözi söze ogşamaz», «Yöremäni oñarmaz ýol bozar, geplemäni oñarmaz - il», «Köp diňlän süjji geplär», «Köp geplän köp ýalňyşar» ýaly nakyllar döredilipdir. Nakylyň manysynы jemläp aýdanymyzda adamyň az, ýerlikli we manyly gürlemegi endik etmelidigi ündeljär.

Nusgawy edebiýatymyzyň görnükli wekili Magtymguly Pyragynyň döredijiliğinde hem az we uz sözlemek bilen baglanyşkly öwüt-nesihatlı şyggyr setirlerine duş gelmek bolýar:

*... Az iýgil, az ýatgyl, sözüň az etgil,
Ne bar söz manysyn uzamak bilen.*

«WATANYŇ TÜSSESI ÝAT İLİŇ ODUNDAN ÝAGŞY»

Watançylyk temasında döredilen bu nakylda il-günüň, ene topragyň, ata Watanyň mu-kaddesligi barada söz açylýar. Bu nakylda Watanyň gadyr-gymmaty tüsse bilen oduň deňeşdirilmegi esasynda açylyp görkezilýär. Ýat illeriň odunyň úylylygyndan öz iliň tüssesiniň näderejede ezidigi, adama rihatlyk berýändigi beýan edilýär. Watan – adamyň göbek ga-nynyň daman ýeri, önüp-ösen

mekany. Watanyň bir gysym topragy, her bir tebigy nygmaty ynsanyň başyynyň täjine, gözüniň görejine deňdir. Nakylyň manysyny jemlänimizde, ata-babalarymyz Watany terk etmezligi, adam üçin iň eziz ýeriň Watan-dygyny öwüt-ündew edipdirler. Muňa ugurdaş manyda «Bilbil çemeni söýer, adam – Watany», «Müsürde şa bolandan, öz iliňde geda bol» ýaly nakyllary mysal getirmek bolar.

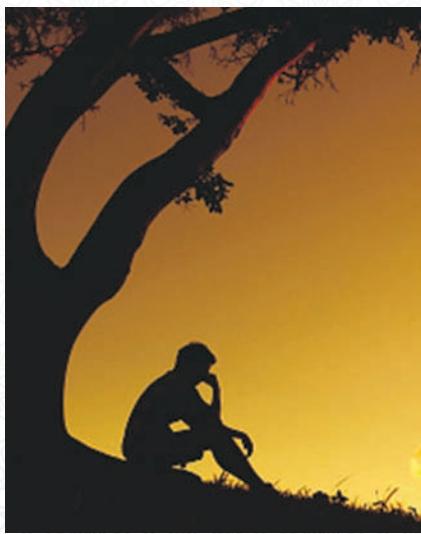

«ENDİŞE GAZAN GAÝNATMAZ»

Ata-babalarymyzyň durmuşy temada döreden bu nakylynda gaýgy-alada etmegiň adama peýda bermeýändigi barada söz açylýar. Endişe näme? Türkmen diliniň düşündirişli sözlüğinde: «Endişe – gaýgy-alada, ünji, alada» diýip düşündiriş berilýär. «Gazan gaýnatmak» bu ýerde değerli bir iş etmek, peýda bermek diýen manyda gelip, gaýgy-aladanyň peýdasynyň ýokdugy aýdylýar. Gaýgy-alada adamy sussupeslige eltýär, kellesine dürli pikirleriň gelmegine sebäp bolýar.

Şeýle-de saglyga hem ýaramaz täsirini ýetirýär. Şol sebäpli ata-babalarymyz durmuşda islendik ýagdaýda sabyrly bolmagy, wakanyň anyggyna ýetilýänçä garaşmalydygyny, ruhubelent we şähdaçyk bolmagy ündäpdirlər. Şeýtmek bilen hem özüň, hem töweregïndäkileriň rahatlygyny saklap bolýar. Muňa ugurdaş manyda «Müň gaýgy bir iş bitirmez», «Äre gaýgy ýoldaş bolmaz», «Adamy iş garratmaz, gaýgy-alada garradar» ýaly nakyllary mysal getirmek bolar.

«GUŞ GANATSYZ BOLMAZ, ADAM – ARZUWSYZ»

Durmuşy temada döredilen bu nakylda arzuwlaryň, umylaryň adamy bagtly durmuşa ýetirýändigi, arzuwsyz ynsanyň bolmaýandygy beýan edilýär. Türkmen diliniň düşündirişli sözlüğinde: «Arzuw, 1. Adamyň hyýalynda dörän we pikirinde göz öňüne getirilýän zat. 2. Islenýän, hyjuw edip, ýetilik bolunýan zat» diľlip düşündiriş berilýär. Şundan ugur alsak, arzuw adamyň ýasaýşa bolan ynamyny we höwesini artdyrýan duýgy. Bu duýgynyň esasynda ynsan geljege tarap ädîm ädýär.

Nakylyň manysyny jemläni-mizde: guş duş gelýän kynçylyklara garamazdan ganatyny kakyp, ýolunu dowam etdirýär. Dürli synaglardan geçip, barmaly menziline, ýagny arzyly ülkesine ýetýär. Bu ýollary geçmekde oňa ganatlary ýardam edýär. Adamyň hem arzuwlary guşuň ganatyna meňzedilýär. Ynsan durmuşda duş gelýän kynçylyklary arzuw-hyýallary bilen ýeňip geçip, bagtly durmuşa, göz öňüne getirýän geljegine ýetýär.

«AGAJY ŸAŞLYGYNDA EG»

Durmuşy temada döredilen bu nakylда çaga edep-terbiye bermegiň, kesp-hünär öwretmegin, umuman çaganyň geljekde kämil ynsan bolup ýetişmegi ugrundaky aladanyň kiçi úaşdan başlanmalydygyna üns çekilýär. Yaş ağaç nahalyny islendik tarapa egip, göneldip bolýar. Emma ağaç ulalansoň, onuň ösen ugrunuň aňsatlyk bilen

üýtgedip bolmaýar. Bu nakylda agajyň manysynda çaga göz öňünde tutulýar. Çagany haýsy ugra ugrukdyrsaň, nähili terbiye berseň, geljekde hem şonuň miwesini görýän. «Egmek» işligi bu ýerde «ugrukdyrmak» diýen manyda gelýär. Bu nakyla ugurdaş äheňde «Çagany – úaşdan, edebi – başdan» pähimini mysal getirmek bolar.

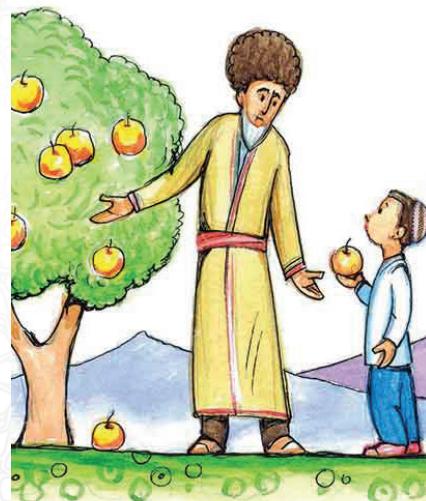
«EŞİDEN DEŇ BOLMAZ, GÖREN GÖZ BILEN»

Türkmen halk döredijiliginde we ýazuwly edebiýatda, gündelik durmuşda iň köp ulanylýan ýörgünlü pähimleriň biri olan bu nakylyň birinji bölegine – «eşiden deň bolmaz» jümlesine ugurdaş manyda «Agyz agyzdan ýel alar», «Çala eşiden çatma ýukar, öte eşiden – öý» nakkallaryny mysal getirmek bolar. Ýagny bolup geçen haýsydyr bir waka ýa-da gürrüň ony aýdýan adama görä başlangyç ýagdaýdan üýtgedilip, dürlüce görünüşde aýdylyp bilner. Şol sebäpli ata-babalarymyz kimdir biriniň ýalan sözlerine ynanyp, belli bir karara gelmän, öz gözüň bilen görüp, soňra wakany aýdyňlaşdyrmak esasynda kesgitli çözgüde gelmelidigini ündäpdirler.

Türkmen halk döredijiliginin nusgawylar

eserleriniň biri olan «Gülpam» dessanynda hem bu nakyl çyn bilen ýalanyň deňşidirmesi esasynda beýan edilýär. Eserde «Çyn bilen ýalanyň arasy näçe wagtlık ýol?» diýen soragyň berilmegi esasynda çynnyň gözdügi, ýalanyň bolsa gulakdygy hem-de ikisiň arasyndaky uzaklygyň 4 barmakdygy aýdyňlaşdyrylýar. Ýagny göz bilen görلن zat hakykat, gulak bilen eşidilenler bolsa ýalan hasaplanýar.

Nakylyň umumy manysyny jemlänimizde, adamlar bilen özara gatnaşykda birek-biregiň arasynda aýdyňlan gep-gürrüňlere seretmezden, islendik ýagdaýda sowukganly bolmalydygy, wakaný gözün bilen görüp anyklanyňdan soň netije çykarmalydygy aýdylýar.

«ENE ELI – EM, DILI – MELHEM»

Bizi dünýä inderen, mähri bilen çoýup, şirin hüwdüsi bilen kema-la getiren eziz enelerimize ba-gışlanyp döredilen bu nakylda enäniň mukaddesligi beýan edil-yär. Türkmen diliniň düşündirişli sözlüğinde: «Em – kesel bejer-ýän serişde, derman; Melhem – em; däri-derman» diýlip düşün-diriş berilýär. Bu nakylda enäniň eliniň çaga üçin emdigi, ýagny ene eliniň degen ýerinde dertdir

keseliň galmaýandygy, tiz wagt-da sagalýandygy, enäniň sypan başyna gowganyň gelmeýändi-*gi* beýan edilýär. Gaýgy-gam-ly, aladaly ynsana bolsa enäniň dilinden çykýan süýji sözleriň dermandygy, güýç-kuwwatdy-gy aýdylýär. Bu nakyla ugurdaş äheňde «Perzende ata gorgan, ene – gurban», «Ata sözi hikmet, ene sözi rehmet» úaly pähimleri mysal getirmek bolar.

«ÝAZKY HEREKET, GÜÝZKI BEREKET»

Zähmet çekmek bilen baglanyşkly döredilen bu nakylda daýhan-çylyk ýörelgeleri suratlandyrylýar. Nakylýň birinji bölegindäki «ýazky hereket» söz düzümi ýaz paslynyň gelmegi bilen ýap çekmek, ekin ekmek ýaly meýdan işleriniň başlanýandygyny aňladýar. Ýaz paslynda ene ýere hyzmat edip, näçe zähmet çekseň, ýagny hereket etseň, güýz paslynda – hasylyň ýygnałýan döwründe şonça-da, bol hasyl alarsyň. Nakylýň ikinji bölegindäki «güýzki bereket» zähmetiň netijesinde ýyg-

nalýan hasyl manysynda gelip, gökbakja önumlerini, ak altynyň hasylyny, umuman, türkmen saçagyny bezeýän ähli naz-nygmaty öz içine alýar. Ata-babalarymuz durmuşy endikleriň içinde zätmetkeşlige uly üns berip, ýaltalyk bilen hiç zady gazanyp bolmajakdygyny ündäpdirlər. Şu nakyyla ugurdaş manyda «Ýaz kölege hoş, guyş çuwal boş», «Daýhan mert – ýer jomart», «Ýazlyk – ýaltanyňky, güýzlük – pugtanyňky», «Ýaz miwesi – guyşyň hazylnasy» ýaly pähimleri mysal getirmek bolar.

«GAHAR – GAÇAR, ÖÝKE – ÖÇER»

Adam häsiýeti bilen baglanyşykly döredilen bu nakylda köplenç ynsany oňaýsyz ýagdaýlara salýan gahar we öýke barada söz açylýar. Gaharlanya-landa adamyň özüne erk etmegi kynlaşyp, näme diýlip, näme aýdylýan-dygyna ýa-da edilýän hereketlere üns berilmeýär. Gahar bilen baglanyşykly «Akył – dost, gahar – duşman, soňy – puşman» diýen nakyldan ugur alsak, gahar bilen aýdylan sözüň ýa-da gaharly hereketiň soňunyň puşman-dygы aýdylýar. Ata-babalarymız ga-harlanylan halatynda özüne erk edip, akył bilen hereket etmegi, az wagtdan

soň gaharyň «gaçyp gidýändigini» bel-läpdirlər. Nakylyň ikinji böleginde öýke bilen baglanyşykly ýagdaýlar surat-landyrylýar. Türkmen diliniň düşün-dirişli sözlüğinde: «Öýke – birinden göwnüň galmagy sebäpli döreýän nä-razylyk, nägilelik duýgusy, kine» diýlip düşündiriş berilýär. Öýkelemek hem oňlanylmaýan häsiýetleriň biri bolup, wagtyň geçmegi bilen öçyändigi aýdylýar. Umuman, nakylyň manysyny jemlänimizde gaharynam, öýkäniňem wagtlaýyndygy, sabyrly bolmak we akył bilen hereket etmek esasynda ge-çip gidýändigi beýan edilýär.

«ÇYN DOST BÄHBİT GÖZLEMEZ»

Edeп-terbié we ahlaky ündewleriň biri bolan bu nakylda dostluk temasyна ýüzlenilýär. Türkmen halkында dosta, dostlukly gatnaşyga uly üns berilýär. Dost iň kyn gününde kömege gelip, begenjini, gaýgy-hasratyň deň paýlaşýar. Dostlary biri-birine ysnyşdyrýan güýç ynam bolup, birek-biregiň ynamyny ödemek we kömek etmek esasy şertleriň biri bolup durýar. Nakylyň umumy manysyny jemlänimizde adamý özüne çyn dost saýlamalydygy, hakyky dostuň hiç wagt bähbit gözlemejändigi, ýagny özüne bähbitli tarapy üçin hereket etmejändigi, çyn dostuň islendik ýagdaýda seni ýeke goýmaýandygy beýan edilýär.

Ata-babalarymyz çagalara kiçilikden özüne wepaly dost tutunmalydygyny ündäpdirlер. «Köne dost – eýerli at» diýen nakyldan ugur alan pederlerimiz dostuň dan habar alyp durmagy we dostlukly gatnaşygyň hiç wagt könelmeýändigini beýan edipdirler. Türkmen halk döredijiliginde hem-de ýazuwly edebiýatda hem dostluk temasyна uly üns berilýär. Nusgawы şahyrymyz Magtymguly Pyragynyň döredijiliginde hem dostluk temasy esasy orny eýeläp, şygylarynyň içinden eriş-argaç bolup geçýär:

*Magtymguly, bolsa başly,
Uýalmaz gylyçly, aşly,
Duzy zor, duşmany güýçli,
Dosty wepaly bolmasa.*

«DARAGT BIR YERDE KEMAL TAPAR»

Durmuşy temada döredilen bu nakylda adamyň bellı bir ugry saýlap, ussatlyga ýetmelidigi beýan edilýär. Bilşimiz ýaly, agajy bir ýere ekip, soňra başga bir ýere göçürip, ýene-de dowamly şol ýagdaýlar gaýtalansa, ne agaç düýp alar, ne-de boý alyp hasyl getirer. Agaç bir ýerde düýp tutup, şol ýerde hasyl getirýär, ýagny bir ýerde kemal tapýar. Bu nakylda agajyň manysynda adamyň bolşy göz öňünde tutulýar. Ata-babalarymz bu gün bir işin başyny başlap,

ertir başga bir iş bilen meşgullanmagy, birigün ýene bir işin başyna geçmegi maslahat bermändirler. Haýsy hem bolsa bir ugry, bir käri saýlap, şoňa höwes bilen ýapyşmagy, şol ugurdan kämilleşmegi ündäpdirler. Şeýle ýagdaýda adamyň berekedeniň artjakdygyny, köp zady başsarjak bolup, az zatdan galmaþlygy wesýet edipdirler. Adamyň üýtgewsiz we tutanýerli bolmagy diňe bir hünär saýlamak bilen çäklenmän, durmuşdaky islendik ýagdaýa hem degişlidir.

«AT AÝLANYP, GAZYGNY TAPAR...»

Durmuşu temada döredilen bu nakylda türkmeniň uçar ganaty bolan bedewleriň was-py ýetirilýär. Goç ýigitleriň kyn gününde ýoldaşy, şatlykly gü-nünde syrdaşy bolan türkmen bedewleri owadanlygy hem-de wepalylagy bilen bütün dün-üjäde tanalýar. Atlar, köplenç-teblehanada (atýatak) saklan-ýar. Açık howluda bolsa, at dönüm edip durar ýaly gazyga

(teble) baglanýar. Atyň aýa-gyny ýazmagy üçin meýdana goýberilýär ýa-da at sürüsine goşulýar. Otlap-suylan bedewler gazygyny, ýagny öýüni ýatdan çykarmaýar. Näçe wagt geçendigine garamazdan atlar öz gazygyny tapyp gel-ýär. Nakylyň umumy manysy-ny jemlänimizde, türkmen bedewleriniň eýesine we öýüne wepalylagy gelip çykýar.

«ÝAZ KÖLEGE HOŞ, GYŞ ÇUWAL BOŞ»

Durmuşy mazmunda beýan edilen bu nakylда, adama iň esasy gerek bolan zat – zähmet terbiyesi hakynda söz açylýar. Zähmet adamы taplaýan, kynçylyklary ýeňip geçmekde kömek edýän tebигy endikdir. Nakylыň birinji böleginde ýaz paslynyň gelmegi bilen ekin-dikin işleriniň başlaýandygы, şeýle hem howanyň gyzmagy bilen zähmet çekmegin kynçylyklarynyň bardygy beýan edilýär. Bu ýerde «kölege» sözüniň manysynda zähmet çekmezlik, adama rahatlyk berýän salkyn ýer göz öňünde tutulýar. Nakylыň ikinji bölegi birinji böleginiň jogaby bolup, ýaz paslynda wagtyň zähmet çekmäň geçirmegeň gyş paslynda

hiç zatsyz goýjakdygy aýdylýar. Zährmet çekip, janyna döz gelenleriň gyş paslynda çuwalynyň doly boljakdygy, zähmetiniň hözirini görjekdigi beýan edilýär.

Nakylыň umumy manysyny jemlänimizde ähli eşretleriň, bolelinligiň zähmet çekmek esasynda gazanylýandygy ündelýär. Nakyla ugurdaş äheňde şu pähimleri mysal getirmek bolar:

Zähmet soňy – rehnet.

Çekseň zähmet, ýagar rehnet.

Tomus depesi gaýnamadygyň,

gyş gazany gaýnamaz.

Zähmetiň nany süýji,

ýaltanyň – jany.

«ADAM EDEBINDEN TANALAR, ÝURT – TUGUNDAN»

Nakylyň birinji böleginde jemgyýet-däki özara gatnaşyklarda esasy orny eýeleýän edep barada söz açylýar. Edep adamy bezeýän, adamkärçilik mertebesini ýüze çykarýan esasy alamat bolup, her bir ynsan öz edep-ekramyny görkezmek arkaly kimdigini aşgäredýär. Adamy úakyndan tanamak üçin ilki bilen onuň edebini öwrenmeli. Türkmen diliniň düşündirilişli sözlüğinde: «Edep – edep-ekram, terbiye, tertip-düzungün» diýlip kesgitleme berilýär. Türkmençilikde salamly bolmak, ulyny-kiçini sylamak, ata-enä hormat goýmak, Watany söýmek edebeň başy hasaplanýar. Ata-babalarymyzyn miras goýan durmuş kadalaryny endik

edinen adam edepli hasaplanýar.

Nakylyň ikinji böleginde adamyň edebinden tanalyşy ýaly, ýurduň hem tugundan tanalýandygy beýan edilýär. Tug ýurduň iň esasy nyşanlarynyň biri bolup, her bir halk bu gymmatlyggyna öz milli aýratynlyklaryny we ruhy äheňlerini siňdiripdir. Islendik ýurdy tanamak üçin ilki bilen onuň parlap duran baýdagyna seredilýär. Baýdagyn daky alamatlary synlamak arkaly şol ýurt barada umumy düşünje emele gelýär. Baýdak halkyň göz-guwanjy bolup, bu gymmatlygyň ýokarda parlap durmagy ýurduň agzybirliginden we asudalyggyndan habar berýär.

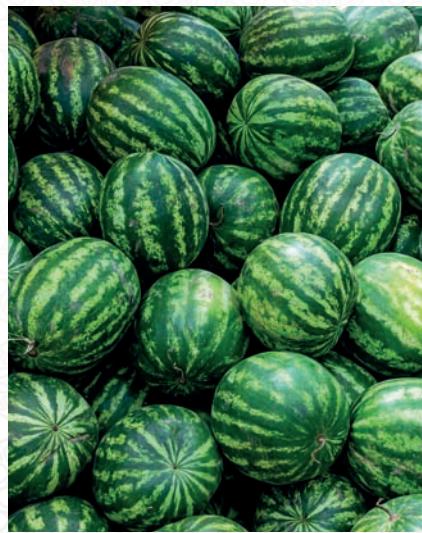

«BIR ELDE İKİ GARPYZ TUTDURMAZ»

Durmuşy temada döredilen bu nakylда adamyň başarnygy göz öňünde tutulýar. Nakylда bir elde iki garpyzy tutup bolmaýandygy beýan edilýär. Nakylы seljerenimizde, garpyz bu ýerde iş, hünär, başarnyk manysynda ulanylyp, adamyň birbada iki we ondan köp zady ýerine ýetirip bilmejekdigi aýdylýar. Aslynda ýerine ýetirilip bilner, ýöne ol kämil derejede bolmaz. Yagny adam ol işi, bu

işi ýarym ýerine ýetirip ýörşüne soňundan hünärsiz galar. Iň esasy zat hem belli bir işin başyny tutman, kämillige ýetip bilmez. Şol sebäpli ata-babalarymız özüňe belli bir ugry, ýoly saýlap, kämillige ýetmelidigini, saýlan hünäriňde at-abraý gazanmalydygyny ündäpdir. Bu nakyla ugurdaş manyda «Ýüz hünäri çala bilenden bir hünäri doly bil» diýen pähimi mysal getirmek bolar.

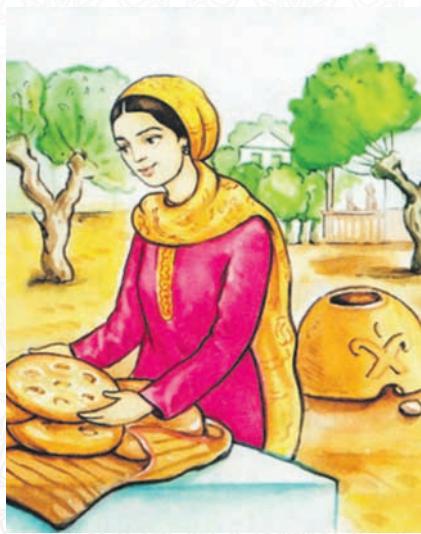

«TAMDYRA GYZANDA ÝAP!»

Bu nakylda her zadyň amatly wagtynda, oňaýly pursadynda edilmelidigi ýa-da aýdylmalydygy beýan edilýär. Nakylда «tamdyr» wakanyň bolup geçýän ýeri, gurşalan töwerekli manysyny berýär. Nakylда getirilýän «gyzanda ýapmak» söz düzümi wagt, ýagny oňaýly pursat manysynda gelip, öz amatly pursadynda edilen hereketiň ga-raşylýan netijäni berjekdigi we şowluluşa eltjekdigi aýdylýar.

Umuman nakylyň manysyny jemlänimizde her bir ediljek işi ýa-da aýdyljak sözdür gür-rüni amatly wagty gelende ýerine ýetirmelidigi beýan edilýär. Oňaýly mümkünçilik ýa-da pursat elden giderlse, şol pursadyň gaýtalanmagy üçin ýene-de kän wagt gerek bolýar. Şol sebäpli ata-babalarymz oňaýly pursady, amatly mümkünçiliği elden gidermeli däldigini, ýerini bilip hereket etmelidigini ündäpdirlər.

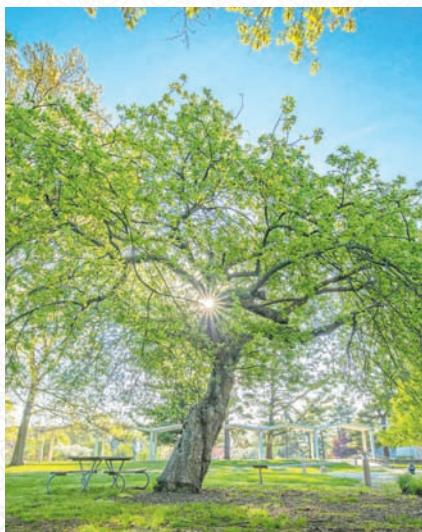

«SAÝANY EKMEDIK, SALKYNDA ÝATMAZ»

Tebigat we zähmet çekmek bilen baglanyşykly döredilen bu nakylda agaç ekmegiň adam durmuşy üçin peýdalıdygy beýan edilýär. Agaç özünden arassa howa bölüp çykarmak bilen bir hatarda, töweregine kölege berip, adamlaryň salkyn howada dynç almagyny üpjün edýär. Agaç ekmek sogaply iş hasaplanyp, agaç eken ada-

myň ady hemise ýatlanýar. Nakylда «saýa» sözi haýryly iş, peýdaly zat, «salkynnda ýatmak» haýyrly işin özürini görmek, ýasaýyış üçin amatly şert manyda gelýär. Nakulyň manysyny jemlänimizde, agaç ekmegiň, umuman haýyrly bir iş etmegiň adama rahatlyk we eşret berýändigi beýan edilýär.

«Zaman-Türkmenistan» gazeti

**«Zaman-Türkmenistan»
bilen wagtyňzy gyzykly we
peýdaly geçirir!**

Tel.: (+99312) 28-14-05
Fax: (+99312) 28-14-36

@ mail: info.zamanturkmenistan@gmail.com
🌐 web-site: www.zamanturkmenistan.com.tm
📷 zaman_turkmenistan

